

PENTRU O JUSTĂ ORIENTARE A ACTIVITĂȚII ȘTIINȚIFICE ÎN R.P.R.

NOTARIEREA PREZIDIULUI ACADEMIEI R. P. R.

DIN ZIUA DE 28 Iunie 1949

Prezidiul Academiei Republicii Populare Române, a luat cunoștință de raportul Secțiunii de Științe medicale a Academiei R. P. R. privitor la poziția cosmopolită, antipatriotică și antiștiințifică a „Revistei de Oftalmologie“;

În urma discuțiilor asupra acestui raport, Președintele Academiei R. P. R., prof. Traian Săvulescu, a făcut o expunere cu privire la atitudinea Academiei Republicii Populare Române în problemele orientării activității științifice în țara noastră;

După discuții, Prezidiul își însușește expunerea și concluziile Președintelui și aprobă raportul Secțiunii de Științe medicale.

Prezidiul Academiei Republicii Populare Române, consideră, atât raportul Secțiunii de Științe medicale, cât și expunerea Președintelui, de o deosebită importanță pentru justa orientare a activității științifice în R. P. R. pe calea slujirii Patriei și popoului — cale pe care ne călăuzește Partidul Muncitoresc Român — și le recomandă Secțiunilor și Institutelor de Cercetări Științifice pentru a le folosi în scopul stimulării și dezvoltării științei în Patria noastră, luând pildă de la știința cea mai avansată — știința sovietică.

Expunerea Președintelui Academiei R. P. R., profesorului Traian Săvulescu

Prezidiul Academiei Republicii Populare Române se găsește în fața unui document, care pune o problemă cu totul nouă — a cărei desbateră nu era de conceput în vechea Academie — o problemă de o importanță deosebită pentru orientarea viitoare a cercetărilor științifice în țara noastră. Este vorba de hotărârea Secțiunii de Științe medicale, prin care este înființată „Revista de Oftalmologie“, revistă care atât în conținut, cât și ca formă de prezentare și mai ales ca tendință, reprezintă o gravă abatere de la ceea ce țara trebuie să se desvolte știința în Republica Populară Română, pentru a fi cu adevărat un instrument puternic de ridicare a Patriei și popoului nostru și pentru a contribui efectiv la construirea socialismului.

Academia Republicii Populare Române prin statutul său de organizare și funcționare are misiunea de a organiza, îndruma și planifica întreaga activitate științifică din țară, fie că se desfășoară în Institutelor sale proprii, fie că se desfășoară în alte aşezăminte de cercetare. Intervenția ei în cazul concret, semnalat de Secțiunea de Științe medicale, este așadar nu numai oportună și necesară, dar chiar o datorie.

Academia Republicii Populare Române, creată din inițiativa Partidului Muncitoresc Român și bucurându-se de tot sprijinul Partidului și Guvernului, nu poate și nu trebuie să uite nici un moment obligațiunea de a da contribuția ei luminată marilor opere întreprinse de clasa muncitoare, care poartă pe umerii sărăcinii istorică de a îndruma poporul pe căi noi, către un viitor strălucit. Aceasta cere din partea noastră, a tuturor oamenilor de știință și cultură, o atitudine limpede, lipsită de orice reticențe și orice echivoce în lupta hotărâtă și necurmată împotriva tendințelor antipatriotice, antinaționale, antipatriotice, manifestate de unii oameni de știință, nevindecați încă de prejudecățile infiltrate în conștiința lor de regimurile capitaliste.

Tendința spre monopolism a țărilor capitaliste se constată nu numai în economie și politică, ci și în știință. Manifestările originale ale oamenilor de știință din țările mici, sunt treptat sufocate, iar producțiunea proprie este absorbită de știința claselor stăpânitoare ale țărilor mari capitaliste, cu „drepturi primordiale“. În felul acesta, cu timpul urmele specificului național în cultură dispar, ca un simptom al procesului pierderii independenței naționale. Știința, arta, creațiunile cele mai nobile ale omului, care ar fi putut să apropie popoarele și să le ajute să se desvolte fiecare, au devenit și ele obiect de acaparare pentru statele capitaliste, care le abat dela röstul lor progresiv și le îndrumă pe calea intereselor claselor stăpânitoare din aceste țări. Se poate cita o serie de exemple. Unii oameni de știință, prizonieri ai educației primitivă sau a demeniției de privilegii (bani, situații, onoruri), devin instrumente de implinire de exploatare mai rafinată a omului și pun în mâna dușmanilor democrației, păcii și umanității, al progresului și științei însăși, arma cunoștințelor și experienței lor.

Conceptia așa zisă a științei universale, abstracte, naționale, este folosită și popularizată cu dibăcie de forțele reacționare, cu scopul de a micșora sau nega total contribuția adusă la propășirea științei de către națiunile, care astăzi sunt obiectiv al agresiunii anglo-americane. Această concepție reacționară se îndreaptă împotriva inde-

pendenței naționale a popoarelor; ea se îndreaptă împotriva țărilor cu democrație populară, care și-au cucerit libertatea și independența grație victoriei Armatei Sovietice; ea se îndreaptă împotriva Uniunii Sovietice, a cărei producțiune științifică domină și depășește pe cea din țările capitaliste cele mai înalinate, nu numai prin aportul său original, ci și prin orizontul ei progresiv, prin largul umanism socialist care o îmbibă și prin roșii de frunte pe care îl are în lupta pentru pace.

Gândirea științifică sovietică este un factor esențial al progresului social, cultural și economic pe întreg globul, ea mobilizează popoarele și pe oamenii muncii din lumea întreagă în lupta lor pentru pace, independență națională și socialism. Știința sovietică sporește cunoașterea și înțelegerea lor, pentru a-i face apți să lupte în contra forțelor distrugătoare ale naturii, în contra vrăjmașilor omului și societății omenești, în contra concepțiilor reacționare și prejudecăților care învâlbesc popoarele, în contra a tot ce stă în calea progresului. Știința sovietică a cimentat conștiința maselor largi populare și le-a precizat misiunea lor eliberatoare.

Știința capitalistă — dimpotrivă — sprîjină tendința de cetropire a țărilor și popoarelor, întărește exploatarea omului de către om, este complice cu elementele reacționare, care urmăresc aservirea oamenilor și popoarelor.

Sub masca „științei universale“ și a cosmopolitismului în general, marile puteri imperialiste caută deci să înăbușe dezvoltarea științei în țările dependente, să-i întărească astfel dominația asupra acestor țări sau să și-o recaptureze acolo unde au pierdut-o. Pe vremea fostului regim burghez-mosieresc, clasele exploatare din țara noastră, ca și exploatoarii din alte țări dependente, subjugate de imperialism, propagau cosmopolitismul în știință, literatură, artă, cultivau neîncrederea în forțele proprii și ploconirea servilă față de „cultura“ decădută a patronilor imperialiști din Apus.

Cosmopolitismul este o manifestare ideologică plină de otrăvă, a intereselor claselor exploatare.

În țările subjugate de imperialism, cum a fost în trecut și țara noastră, cosmopolitismul nu era altceva decât o față ideologică, un reflex în cultură, al robiei politice și economice. Cosmopolitismul a avut aspecte practice din cele mai dezastruoase pentru noi, contribuind la aservirea țării față de imperialism, la înăbușirea științei și artii. El a slujit din plin interesele exploatareilor băștinași și ale celor de peste hotare, exploatare care au prosperat pe baza dezastrușoasă a populației și sărăcirii populației și care, astăzi, folosind ca o armă mentalitate cosmopolită pe care au sădit-o în mințile unor oameni de știință și intelectuali din țara noastră, încearcă să ne întoarcă din nou în starea de robie politică, economică și ideologică, din care ne-a smuls lupta eroică a clasei muncitoare.

Oamenii de știință patrioți și doritori de progres din Republica Populară Română, în frunte cu Academia Republicii Populare Române, sunt datori să se ridice cu hotărâre împotriva încercărilor cosmopolite de a trece cu buretele peste aportul științei și culturii Patriei noastre în dezvoltarea

științei și culturii mondiale. Acel care nu-și implantează rădăcinile științei lor în pământul Patriei, în aspirațiile și nevoile popoului, întărește mitul inferiorității științei noastre și a exclusivității valorii științei occidentale, care se știe că trece printr-o fază de marasm și dezorientare, determinate de starea de declin a societății burghize în descompunere.

„Consacrarea“ (adesea „Bon pour l'Orient“) râvnită de unii oameni de știință din partea forțelor științifice ale statelor care vreme îndelungată au ținut România în stare de vasalitate, este dovadă unei atitudini de ploconală degradanță, a unui servilism umilitor, a lipsei de mândrie națională, a desconsiderării virtuților creatoare ale popoului, a înșelărilor talahului aruncat pe pământul sterp al cosmopolitismului decadent.

Când cineva încearcă să-și instrăineze avutul agnostic din munca altora punându-l „în siguranță“ prin safe-urile băncilor străine, justiția populară îl condamnă ca uneltor împotriva intereselor popoului, ca trădător. Dar cu cât oare este mai puțin vinovat omul de știință, care în loc să arunce sămânța gândurilor în ogorul țării carea îi aparține și care îl susține prin truda obștească sporește potențialul științific, tehnic și economic al țărilor conduse de guvernare care amenință cu războiul sau cer să renunțăm la independența și libertatea noastră pentru a le fi pe plac?

Acei care pun la dispoziția celor care plătesc bine o descoperire sau invențiune, spre a o specula cu însușite procente pentru ei și interesele clasei căreia aparțin, sunt ațâțați de putregăul mercantil, periclitază interesele vitale ale popoului, sunt trădători.

Se însemnă că pentru știința românească și ce fel de patriot este de pildă fizicianul Gogu Constantinescu, descoperitorul sonității, care și-a vândut cu preț bun brevetele marilor întreprinderi engleze, asigurându-le și o însemnată parte din beneficii? Ar fi suficient știința universală dacă acest fizician și-ar fi dedicat munca și pricepera ridicării popoului său, care neîndoielnic are atăta nevoie de sprijinul științei? Ce calificativ mai nimerit s-ar cuveni să dăm aceluia care, înainte de a asigura hrana indispensabilă semenilor săi infomețați, ar trafica rezervele doșite și le-ar trece altuia, pe ste granită, ca să întretină acolo debutul fabricilor de spirit sau să ingrase porcii? O astfel de persoană ar fi stigmatizată ca profund imorală, incorectă, trădătoare. Nu se cuvine oare să dăm același calificativ de stigmatizare și oamenilor de știință care, descoperind un remediu contra pelagrai sau gușei, și-l înștrăina în scopul de a trage folos personal și ar lăsa pâniniți, frații și surorii în suferință? Sau aceluia care, descoperind noi procedee de fabricație pentru usurarea muncii, pentru perfecționarea producțiilor, le-ar scoate la mezzul bursei internaționale, fără să simtă mustrare de cuget, că contribuie la menținerea stării de primitivitate a semenilor lor și că adesea (se cunosc numeroase exemple) ne siliese să cumpărăm cu bani grei pentru țara noastră, patentul sau brevetul lor înstrăinat în U.S.A. sau în altă parte?

Ce fel de om de știință este acela care în loc să caute să sporească patrimoniul de cunoștințe și de înțelegere al popoului său, servte cercurile imperialiste

lupta pentru realizarea planului economic și cultural al Statului de democrație populară, pentru construirea socialismului. Oamenii noștri de știință să privească îndrăzneț viitorul și să atace cu curaj marile probleme ale popoului eliberat. Ei au prilejul istoric de a contribui la întemeierea unei industrii de bază indispensabilă pentru dezvoltarea normală a Statului, de a reda și spori fertilitatea solului pentru a asigura hrană abundentă popoului, de a îndrepta starea sanitară stărpind boalele sociale moștenite, de a contribui la tăierea canalului Dunărea-Marea Neagră, la descoperirea de noi zăcăminte de minereuri folositoare industriei, de a desvolta știința istoriei Patriei, de a asigura condițiunile de muncă ale omului, de a-l face să trăiască mai bine, mai fericit, mai conștient pe pământul țării lui. Oamenii de știință au sprijinul întreg al popoului muncitor, care transformă cu entuziasm descoperirile și ideile științifice în minunate realități și care știe să prelucască, să respecte, să luibeașcă și să răspădească pe adevărații oameni de știință, ca și pe adevărații artiști.

Lipsa de patriotism a unor oameni de știință, ploconii în fața Apusului, se manifestă și prin disprețul pe care-l arată față de limba națională, pe care unii o socotesc „improprie“ sau insuficientă pentru exprimarea gândurilor și sentimentelor înalte sau prea puțin cunoscută pentru a nu primejdi circulația adevărilor științifice. Acel puținii oameni de știință, care nutresc aceste gânduri și sentimente față de limba țării, cad în păcatul reprezentanților protipendele de acum un veac. Când ASACHI, GH. LAZAR, BALCESCU, KOGALNICEANU, E-LADE RADULESCU apăreau operele lor în limba românească, această protipendă socotea limba neaoșă ca o limbă neocultură, incapabilă să îmbrace toată variația de idei și sentimente ale omului. Operele lui EMINESCU, CREANGA, COȘBUC, CARAGIALE, SADOVEANU, etc. au dovedit falșitatea acestei concepțiuni. Limba română oferă oamenilor de știință un vocabular bogat, plastic, din care pot să extragă, cu puțină osteneală, tot ce au nevoie pentru înfățișarea producției lor.

Nu vom susține niciodată teoria, ca o lucrare științifică să nu fie tradusă într-o limbă străină universală, mai ales dacă ea îmbrățișează un câmp care interesează și pe oamenii de știință din alte țări și impune o colaborare a specialiștilor progresivi și luptători pentru pace, dar ea trebuie neapărat să fie mai întâi tipărită în limba țării, pentru a fi la îndemâna celor de ac. pentru a crea aci un climat mai general și mai adânc de preocupări științifice, un limbaj care să-i asigure o mai largă difuzare, cu alte cuvinte să iașă din cadrul îngust al preocupărilor izolate sau de grupuri restrânse și să devină un bun al maselor populare. Numai astfel vom reuși să ridicăm poporul prin știință, la care el însuși să poată participa efectiv.

Pornind dela aceste principii, Academia R.P.R. a publicat și publică lucrări în primul rând în limba română, înștinându-le de traduceri rezumate sau integrale în limba rusă și franceză.

Nu din îngâmfare ci dintr-un sentiment de respect și iubire față de țara și poporul nostru să ne dăm osteneala să creăm un curent științific puternic la noi, să folosim limba românească în prezentare, să tragem tot folosul din știință pentru ridicarea popoului și să nu cădem în greșala aceluor oameni de știință care se tem că vor rămâne necunoscuți și „netaxați“ la „bursa“ valorilor științifice universale. Dimpotrivă vom fi chiar mai respectați decât am fost până acum.

O tendință nesănătoasă, dăunătoare progresului și dezvoltării noastre, este ignorarea voită sau nevoită, a producțiilor științifice sovietice, adică a acelei producții care stă aci în frunte, vie, sănătoasă, îndrăzneată, în opoziție cu știința burgheză decadentă și înfiudată intereselor capitaliste.

Conceptia materialist-dialectică care stă la baza științei sovietice a făcut ca aceasta să atingă culmi necunoscute de știința burgheză iar prin aplicațiunile ei practice în toate domeniile să îmbunătățească condițiunile de viață materială și spirituală ale omului, să-i deschidă drumuri largi către țesuri care-l duc mereu mai sus, mereu înainte.

mărindu-le acestora puterea de stăpânire și de cetropire?

Omenirea nu a ajuns încă în acea fază a dezvoltării istorice în care barierele dintre țoți oamenii să fi fost ridicate. Ațată vreme cât o parte a lumii e dominată încă de regimul capitalist, regim de exploatare și asuprire, ar fi o gravă greșală să ne închipuim că în cadrul unui asemenea regim știința ar putea fi crută de acapărarea și folosirea ei în scopuri reacționare și agresive. Antagonismul dintre statele imperialiste, în care clasa capitalistă deține puterea și pregătește un nou război, și popoarele care luptă pentru libertate și pace în frunte cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, se accentuează din zi în zi. De aceea orice abatere dela drumul indicat de clasa muncitoare este echivalent cu trădarea în toată lupta. Când la Washington și Londra se aud urletele provocatoare la război și elementele democratice, progresiste sunt urmărite, private de libertate și chinat, așași ca nu este îngăduit ca truda grea de consolidare a Republicii Populare Române și de construire a unei vieți mai bune, mai demne, pentru oamenii muncii, ca lupta pentru pace, libertate și independență, să fie sabotată prin manifestări nesănătoase care nu servesc nici științei adevărate și nici țării. Și în țările capitaliste adevărații oameni de știință ca de pildă renumitul fizician francez Fr. Joliot-Curie, luptă și suferă alături de clasa muncitoare pentru libertatea oamenilor și popoarelor, pentru prestigiul științei legată de interesele propriului lor popor. Ei nu ostensec de a activa în spirit progresiv, în călziți de sentimentul dragostei de Patrie și acela al frăției între popoare. Manifestările lor sunt însă înăbușite, iar el sunt persecutați.

Pără a disprețui sau micșora valoarea științei și a slujitorilor ei din orice țară, cinstind pe oamenii de știință progresivi de pretutindeni, să avem totuși mândria de a înțelega o solidă și înaltă știință națională, o superioară artă națională, cu un adânc conștient socialist; cu alte cuvinte o adevărată și sănătoasă cultură, insufletită și străbătută de patriotism și de spiritul înfrățirii între popoare, întărind astfel prin contribuția noastră originală, cultura mondială.

Marea sculptoriță sovietică V. I. MUHINA, cu prilejul vizitei făcute în țara noastră, după ce a cunoscut pe toți artiștii noștri, pictori și sculptori, căroră le recunoștea talentul, le-a pus o întrebare cu un subtil și real țân, — anume: pentru ce vreți neapărat să fiți mici francezi și nu apăsări să fiți vii înșiva? Ca și MUHINA, elev al lui BOURDELLE a fost și compatriotul nostru BRANCUSI, pe care MUHINA îl cunoștea foarte bine, fiindcă au fost colegi. Dar că deosebire între unul și celălalt! Pe când MUHINA a dăruit popoului țării sale și artei mondiale, lucrări de mare valoare, inspirate din realizările, năzuințele și luptele popoului sovietic, BRANCUSI căzută în păcatul asuzării pentru artă, pe care, fără îndoială, nici el nu o poate înțelega, al artei sublimat până la absurd și paradox, al artei pretuite în dolari de miliarde de peste Ocean, nu mai are nimic comun cu specificul țării sale. De aceea arta MUHINE crește, se înalță și se impune prin vitalitatea ei lumii întregi, iar arta lui BRANCUSI agonizează și se destramă în „distincțiunea“ câtorva snobi.

Ca și artiștii, oamenii de știință (chimici, fizicieni, biologi, tehnicieni, etc.) au în Republica Populară Română o largă perspectivă ca să se desvolte și mijloace de lucru care pot stărni invidia colegilor din multe țări capitaliste occidentale. Ei au însă datorie istorică, ca alături de poporul muncitor, să pună în valoare bogățiile solului și subsolului și forțele productive ale oamenilor, să lupte pentru a înfrânge vitregia naturii care ne aduce perioade primejdiei foametei, să îndrepte starea sanitară rea pe care ne-a lăsat-o moștenirea regimurilor din trecut, să stărpească analfabetismul, să infiltreze adevărurile științei în masele largi populare, să combată și să înlăture falsele teorii idealiste și metafizice cultivate cu griji de clasele stăpânitoare de până eri, și-l înștrăina în scopul de a trage folos personal și ar lăsa pâniniți, frații și surorii în suferință? Sau aceluia care, descoperind noi procedee de fabricație pentru usurarea muncii, pentru perfecționarea producțiilor, le-ar scoate la mezzul bursei internaționale, fără să simtă mustrare de cuget, că contribuie la menținerea stării de primitivitate a semenilor lor și că adesea (se cunosc numeroase exemple) ne siliese să cumpărăm cu bani grei pentru țara noastră, patentul sau brevetul lor înstrăinat în U.S.A. sau în altă parte?

Ce fel de om de știință este acela care în loc să caute să sporească patrimoniul de cunoștințe și de înțelegere al popoului său, servte cercurile imperialiste

lupta pentru realizarea planului economic și cultural al Statului de democrație populară, pentru construirea socialismului. Oamenii noștri de știință să privească îndrăzneț viitorul și să atace cu curaj marile probleme ale popoului eliberat. Ei au prilejul istoric de a contribui la întemeierea unei industrii de bază indispensabilă pentru dezvoltarea normală a Statului, de a reda și spori fertilitatea solului pentru a asigura hrană abundentă popoului, de a îndrepta starea sanitară stărpind boalele sociale moștenite, de a contribui la tăierea canalului Dunărea-Marea Neagră, la descoperirea de noi zăcăminte de minereuri folositoare industriei, de a desvolta știința istoriei Patriei, de a asigura condițiunile de muncă ale omului, de a-l face să trăiască mai bine, mai fericit, mai conștient pe pământul țării lui. Oamenii de știință au sprijinul întreg al popoului muncitor, care transformă cu entuziasm descoperirile și ideile științifice în minunate realități și care știe să prelucască, să respecte, să luibeașcă și să răspădească pe adevărații oameni de știință, ca și pe adevărații artiști.

Lipsa de patriotism a unor oameni de știință, ploconii în fața Apusului, se manifestă și prin disprețul pe care-l arată față de limba națională, pe care unii o socotesc „improprie“ sau insuficientă pentru exprimarea gândurilor și sentimentelor înalte sau prea puțin cunoscută pentru a nu primejdi circulația adevărilor științifice. Acel puținii oameni de știință, care nutresc aceste gânduri și sentimente față de limba țării, cad în păcatul reprezentanților protipendele de acum un veac. Când ASACHI, GH. LAZAR, BALCESCU, KOGALNICEANU, E-LADE RADULESCU apăreau operele lor în limba românească, această protipendă socotea limba neaoșă ca o limbă neocultură, incapabilă să îmbrace toată variația de idei și sentimente ale omului. Operele lui EMINESCU, CREANGA, COȘBUC, CARAGIALE, SADOVEANU, etc. au dovedit falșitatea acestei concepțiuni. Limba română oferă oamenilor de știință un vocabular bogat, plastic, din care pot să extragă, cu puțină osteneală, tot ce au nevoie pentru înfățișarea producției lor.

Nu vom susține niciodată teoria, ca o lucrare științifică să nu fie tradusă într-o limbă străină universală, mai ales dacă ea îmbrățișează un câmp care interesează și pe oamenii de știință din alte țări și impune o colaborare a specialiștilor progresivi și luptători pentru pace, dar ea trebuie neapărat să fie mai întâi tipărită în limba țării, pentru a fi la îndemâna celor de ac. pentru a crea aci un climat mai general și mai adânc de preocupări științifice, un limbaj care să-i asigure o mai largă difuzare, cu alte cuvinte să iașă din cadrul îngust al preocupărilor izolate sau de grupuri restrânse și să devină un bun al maselor populare. Numai astfel vom reuși să ridicăm poporul prin știință, la care el însuși să poată participa efectiv.

Pornind dela aceste principii, Academia R.P.R. a publicat și publică lucrări în primul rând în limba română, înștinându-le de traduceri rezumate sau integrale în limba rusă și franceză.

Nu din îngâmfare ci dintr-un sentiment de respect și iubire față de țara și poporul nostru să ne dăm osteneala să creăm un curent științific puternic la noi, să folosim limba românească în prezentare, să tragem tot folosul din știință pentru ridicarea popoului și să nu cădem în greșala aceluor oameni de știință care se tem că vor rămâne necunoscuți și „netaxați“ la „bursa“ valorilor științifice universale. Dimpotrivă vom fi chiar mai respectați decât am fost până acum.

O tendință nesănătoasă, dăunătoare progresului și dezvoltării noastre, este ignorarea voită sau nevoită, a producțiilor științifice sovietice, adică a acelei producții care stă aci în frunte, vie, sănătoasă, îndrăzneată, în opoziție cu știința burgheză decadentă și înfiudată intereselor capitaliste.

Conceptia materialist-dialectică care stă la baza științei sovietice a făcut ca aceasta să atingă culmi necunoscute de știința burgheză iar prin aplicațiunile ei practice în toate domeniile să îmbunătățească condițiunile de viață materială și spirituală ale omului, să-i deschidă drumuri largi către țesuri care-l duc mereu mai sus, mereu înainte.

Pentru a înțelega incomparabila valoare și puterea dătoătoare de viață pe care o are știința sovietică o are nu numai pentru poporul sovietic ci și pentru celelalte popoare ale lumii și în particular pentru poporul nostru, trebuie neapărat să înțelegem seama de condițiunile istorice în care s-a dezvoltat și și-a căpătat caracterul său specific.

Știința sovietică este un produs și totodată un factor activ al uriașelor lupte eliberatoare duse de popoarele U.R.S.S., lupte care au avut ca rezultat izbânda Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, lichidarea înăpătorii seculare economice, culturale și sanitare a vechii Rusii, consolidarea independenței politice și economice, construirea socialismului, istorica victorie împotriva imperialismului fascist, iar în timpul din urmă, începerea construirii comunismului.

Aceste mari împrejurări istorice și-au pus pecetea de nesters asupra științei sovietice. Noi trebuie să învățăm dela marea știință sovietică nu numai pentru că ocupă locul de frunte în nenunțate domeniile ale științei, dar mai ales pentru că este o știință care s'a născut și a crescut în slujba măreții cauze a eliberării sociale și naționale a popoului, a conștruirii unei vieți libere, îmbelugate și luminoase pentru toți cei ce muncesc. Știința sovietică nu poate fi pusă alături de nici o altă știință, fiindcă numai ea ne poate învăța și ne învătă CUM PUTEM DESVOLTA PROPRIA NOASTRA ȘTIINȚĂ, cum să o folosim în scopul întăririi independenței Patriei noastre, în scopul smulgerii popoului nostru din sărăcie și înăpăcare, a îndreptării lui spre culmile culturii și progresului.

Acel puținii oameni de știință din țara noastră, care ignorează știința sovietică sunt complice elementelor reacționare din țările capitaliste care încearcă să denatureze sau să treacă sub tăcere aportul Uniunii Sovietice la știința mondială și care ar dori să înăbușe mai departe, ca în trecut, dezvoltarea științei Patriei noastre.

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, savanții sovietici, valorificând strălucita tradiție a științei ruse prerivolucionare, au ridicat știința sovietică la cele mai înalte culmi, făcând din ea știința de avangardă a întregii omeniri.

Inovatori, precursori în toate domeniile, învățații ruși din trecut și mai ales savanții sovietici care crează în condițiile celui mai înalt regim social, au dat omenirii cele mai îndrăznețe realizări. Marele enciclopedist M. V. LOMONOSOV, încă din veacul al XVIII-lea a dovedit experimental legea conservării materiei, a elaborat teoria atomistă a gazelor, a contribuit la dezvoltarea optice, astronomiei, geografiei și geologiei. Fizicianul V. V. PETROV, care a trăit la sfârșitul veacului al XVIII-lea și începutul veacului al XIX-lea a pus bazele electrotehnicii moderne, a descoperit acul electric numit ulterior „voltaic“, a arătat posibilitatea înrebușării electricei, pentru iluminat și pentru sudarea și topirea metalelor. A. S. POPOV are meritul de a fi creștat radio-ul, cu mult înainte lui MARCONI. Prin lucrările lui din seismologie, B. B. GOLITSIN, ocupă un loc de frunte în seismologia universală.

Matematica rusă ocupă un loc excepțional în știința mondială. N. I. LOBACHEVSKI este creatorul primei geometrii neeuclidiene, geometria spațiului cu curburi, care a dat bază matematică teoriei relativității generalizate a lui Einstein.

N. E. JUCOVSKI este întemeietorul aerodinamicii moderne. D. I. MENDELEEV este creatorul sistemului periodic al elementelor, iar A. M. BUTLEVOV este întemeietorul chimiei organice moderne. De numele lui D. C. CERNOV este legată apariția unei științe noi, metalografiei, care constituie baza metalurgiei moderne. V. O. COVALEVSKI și I. I. MECINICOV au pus bazele embriologiei comparate care are o deosebită importanță pentru studiul evoluției ființelor viuitoare. COVALEVSKI a creat paleontologia evoluționistă I. I. MECINICOV a descoperit fenomenul de fagocitoză. O serie de mari savanți ruși și-au desavârșit activitatea științifică în condițiile superioare ale regimului sovietic. C. A. TIMIREAZEV a darwin și a lămurit trăsăturile fundamentale ale procesului de fotosinteză la plante. De numele lui I. V. PAVLOV, care și-a dezvoltat activitatea în bună parte în perioada sovietică este legată descoperirea genială a reflexelor condiționate. D. I. IVANOVSKI a descoperit virusurile filtarante, care astăzi formează obiectul unei științe noi INFRAMICROBIOLOGIA. Știința solurilor s'a născut și s'a dezvoltat în Rusia, iar părințele ei este V. V. DOCUCEAEV, creatorul clasificății naturale a solurilor. Școala lui DOCUCEAEV, dezvoltată de P. A. COSTAEV a fecundat știința agrochimică și a prilejuit altui mare învățat rus V. R. VILLIAMS să pună bazele unui sistem de cultură, cunoscut universal sub numele de complexul DOCUCEAEV-VILLIAMS. În istoria

științelor medicale învățații ruși ca S. P. BOTKIN, unul din întemeietorii medicinii contemporane, N. I. PIRGOV marele chirurg, V. M. BEHTREV înștrăinat neuro-patolog și psihiatru s.a. au merite atât de mari încât nu se poate concepe medicina umană fără contribuția lor.

Am putea continua lista marilor oameni de știință ruși și dovedi foarte ușor că nu există domenii în care să nu participe ca mare descoperitor, inovator și gânditor, dincolo de marginile cunoașterii atinse până la dânsii.

Marea Revoluție din Octombrie a deschis o nouă eră nu numai în istoria lumii, ci și o nouă eră în știința sovietică și în cea mondială.

Noul teorii au fost date la iveală, experiente strălucite au fost executate în toate domeniile, s'au rezolvat probleme științifice și tehnice, s'a făcut un mare număr de invenții cu mare însemnătate în viața economică. Aceasta se datorește faptului că din primii ani al puterii sovietice LENIN și STALIN au acordat o mare atenție dezvoltării științei. Încă din 1919, LENIN a întocmit schița de plan a lucrărilor științifice și tehnice. Odată cu aceasta a început și întărirea organizatorică a științei și dezvoltarea bazei ei materiale, care urmă să atingă ulterior proporții înalte. Institutelor de cercetări științifice și tehnice, s'a înmulțit, iar pe măsură ce problemele puse se rezolvau, se dezvoltau nenumerate cadre de specialiști, cu calificare superioară, ieșiți din rândurile popoului muncitor. Munca tuturor institutelor științifice este planificată, coordonată și controlată de către Academia de Științe a U.R.S.S. În afara de institutele academice, diferitele departamente dispun de sute de institute, de mii de laboratoare și stațiuni experimentale, unde se desfășoară o muncă rodnică și se rezolvă probleme însemnate. Numai Ministerul Sănătății are peste 1000 de stațiuni și laboratoare. Oamenii științei și ai tehnicii sunt înconjurați de stima întregului popor. Cei mai buni sunt răsplătiți cu înalte semne de distincțiune ca: premiile Stalin, titlul de erou al muncii socialiste, etc. Astăzi în Uniunea Sovietică oamenii de știință formează o armată impresionantă, care merge în primele rânduri ale popoului, în mărețele lupte pentru îmbunătățirea condițiunilor de viață ale omului și pentru pace. Savanții sovietici au prioritatea indiscutabilă pentru cele mai importante descoperiri științifice din ultimul timp. Matematica sovietică ocupă poziția de frunte, conducătoare, în matematica mondială. Numele lui I. M. VINOGRADOV, în domeniul teoriei analitice a numerelor, B. N. DELONE, în teoria numerelor, A. N. COLMOGOROV, în calculul probabilităților, P. S. ALEXANDROV și I. S. PONTRIAGHIN, în topologie, sunt legate de această strălucită epocă din dezvoltarea gândirii matematice moderne. Este deosebit de cunoscut rolul gândirii științifice ruse și sovietice în dezvoltarea mecanicii, știința atât de importantă pentru tehnică. Sunt excepțional de importante lucrările savanților sovietici în aerodinamică și hidrodinamică. În perioada sovietică s'a îmbogățit cu realizări importante teoria elasticității, plasticității și rezistenței materialelor. În Uniunea Sovietică s'a creat o știință nouă MECANICA PETROVLULUI. Fizica, știința de bază a progresului tehnicii moderne, a căpătat în U.R.S.S. o dezvoltare necunoscută în alte părți. Ea este reprezentată de savanți ca S. I. VAVILOV, care este deosebit de cunoscut rolul gândirii științifice ruse și sovietice în dezvoltarea mecanicii, știința atât de importantă pentru tehnică. Sunt excepțional de importante lucrările savanților sovietici în aerodinamică și hidrodinamică. În perioada sovietică s'a îmbogățit cu realizări importante teoria elasticității, plasticității și rezistenței materialelor. În Uniunea Sovietică s'a creat o știință nouă MECANICA PETROVLULUI. Fizica, știința de bază a progresului tehnicii moderne, a căpătat în U.R.S.S. o dezvoltare necunoscută în alte părți. Ea este reprezentată de savanți ca S. I. VAVILOV, care este deosebit de cunoscut rolul gândirii științifice ruse și sovietice în dezvoltarea mecanicii, știința atât de importantă pentru tehnică. Sunt excepțional de importante lucrările savanților sovietici în aerodinamică și hidrodinamică. În perioada sovietică s'a îmbogățit cu realizări importante teoria elasticității, plasticității și rezistenței materialelor. În Uniunea Sovietică s'a creat o știință nouă MECANICA PETROVLULUI. Fizica, știința de bază a progresului tehnicii moderne, a căpătat în U.R.S.S. o dezvoltare necunoscută în alte părți. Ea este reprezentată de savanți ca S. I. VAVILOV, care este deosebit de cunoscut rolul gândirii științifice ruse și sovietice în dezvoltarea mecanicii, știința atât de importantă pentru tehnică. Sunt excepțional de importante lucrările savanților sovietici în aerodinamică și hidrodinamică. În perioada sovietică s'a îmbogățit cu realizări importante teoria elasticității, plasticității și rezistenței materialelor. În Uniunea Sovietică s'a creat o știință nouă MECANICA PETROVLULUI. Fizica, știința de bază a progresului tehnicii moderne, a căpătat în U.R.S.S. o dezvoltare necunoscută în alte părți. Ea este reprezentată de savanți ca S. I. VAVILOV, care este deosebit de cunoscut rolul gândirii științifice ruse și sovietice în dezvoltarea mecanicii, știința atât de importantă pentru tehnică. Sunt excepțional de importante lucrările savanților sovietici în aerodinamică și hidrodinamică. În perioada sovietică s'a îmbogăț